

BISERIC

On. Direcțiunea Lucruri M. Nicoară

Arad

LA

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ARADULUI

Redacția și Administrația
ARAD, STR. EMINESCU 18

APARE DUMINECA

Redactor:
Pr. Demian Tudor

Drumul adevărului etern

Tragedia ingrozitorului măcel a trecut. De sus de pe culmea nădejdlor, s'a coborât în strălucire și splendoare ca o regină a zânelor: Pacea. Pace! Tu ești cel mai fermecător cuvânt, tu ești cea mai superbă sinteză, care străbați ca o vraje încântătoare: codrii, văile, adâncurile și întinsul măreț al ogoarelor românești. Tu strecoți fiorii atâtor mădejdi în sufletele pline de spaimă ale mamelor și înseni-nezi fruntea întunecată la sute și mii de părinți îngrijorați.

Pentru o pace trainică, dreaptă, senină și mai cu seamă plină de liniște, o lume întreagă ingemune, plânge, suspină și se roagă pe pragul sfintelor altare.

Bombele, brandurile și tancurile, se vor ascunde în parcurile de vechituri, iar plugul, sapa, coasa, condeiul, nicovala și toate unelte de muncă, vor străluci cu reflexe de aur în văpaia searelui. Lumea fericită va intona în lungul și latul pământului românesc cântecele de biruință ale muncii dătătoare de pâine și de veselie.

O lume nouă se va clădi, o viață tineră va zbura sprintenă și senină peste necazurile trecutului.

Nu intrăm în amănuntele tratatelor de pace. Fixăm aci ceea ce în esență a spus și genialul Roosevelt, fostul președinte al Statelor Unite Americane, că durabilitatea tratatelor de pace, depinde de la intensitatea justiției morale și a principiilor evanghelice, cari vor fi așezate la temelie mărețului edificiu al păcii. Biserica nu-și arogă drepturi de-a conduce destinele pământului mereu schimbătoare ale popoarelor. Hristos ne-a poruncit „să dăm Cezarului ceea ce este al Cezarului”. Deci treburile vremelnice sunt date pe seama conducătorilor vremelnici.

Biserica românească nu s'a cugetat nici când, să calce ori să se îngereze în drepturile guvernelor românești. Din contră ea li acordă

statului român, toată amplexarea, aureola și prestanța cea mai desăvârșită, cerându-i în schimb ca, între orice împrejurări, să salvgardeze demnitatea și libertatea deplină a persoanei umane.

Nu este cazul să înșirăm aci principiile cu caracter democrat pe cari le propagă Biserica ortodoxă. Este suficient să amintim că, ea are la bază concepția cea mai democrată a principiului național, precum și spiritul apostolic al percepțelor evanghelice. Din vremuri unite, barometrul Bisericii românești au fost orosiții lobagi, cari au susținut-o din banul câștigat cu lacrimi și sudori de sânge. Noi n'avem nici grofi, nici baroni, ci toți suntem simpli proletari, răsăriți din seva fertilă plină de sănătate și de omenie a țaranului român.

Peste vuetul treburilor vremelnice, Biserica poartă în fruntea mulțimei forța de lumină și de foc a adevărului etern, la umbra căreia orice individ, popor, țară sau colectivitate, poate să și găsească izvor de mângăere și drumul curat, ce duce pe aripile progresului, la slava lui Dumnezeu.

Suntem în prag de lume nouă. Viața care zboară în plină viteză, ridică o mulțime de concepții, idealuri, programe, crezuri și întrebări. Unele sunt vechi, altele noi, însă și unele și altele poartă pecetea vremurilor pe cari le trăim. Ne punem însă întrebarea: lumea care aleargă cu pași fulgerători spre o nouă viață, poartă în fruntea ei idealul crucii lui Hristos, ori stindardul vreunui semn evanghelic? După două veacuri de strălucire tehnică și de înbușare în toate bunătățile pământului, uitând cu totul de bunătățile cerești, omul a renunțat într-o mare măsură, de-a se mai urca spre Dumnezeu. Atârnat între cer și pământ, el s'a prăvălit în pulberea pământului. Coborim mereu, secerăm acum ceea ce am sămănat. Iată de ce cele mai luminate gânduri afirmă că cea

mai profundă cauză a catastrofei adusă de cele două războaie din urmă, este criza religioasă-morală și nu una socială sau a progresului cum susțin unii.

Soluția este numai una: Lumea va trebui să se reîntoarcă spre apele vii ale creștinismului și pe drumul adevărului etern.

În această operă de reconstrucție, rolul Bisericii românești este clar: cu întreaga putere a activității sale morale, să încadreze milioanele de Români în armonia legilor creștine. Toate sursele sale spirituale să le utilizeze potrivit stărilor și vremurilor pe cari le trăim. Să prinză noile puvoaie ale vieții în alvia adevărului veșnic, lărgind orizontul îngust al celor neîncrezători și deschizându-le perspectiva unui viitor mai bun și mai fericit.

Biserica noastră va trebui să îndeplinească paralel și rolul Mariei și al Martei din evangheliile, fiind prezentă în școală, în birouri în fabrici, în ateliere, în cazarmă și pe ogoare, răspândind fără încetare învățătura creștină, dela practicarea căreia depinde progresul patriei noastre. În inimile și mințile oboseite de munca zilei ale tineretului să aprindă în fulgere de lumină icoana măreață a unui viitor plin de nădejdi și de strălucire.

Trăind și activând pe aceste culmi, la cărma corabiei românești prinsă de furtuna vieții, întrezărim figura dumnezeiască a Mântuitorului Hristos, care veghează și cu crucea ridicată spre cer, ne arată drumul adevărului etern.

Protopop S. STANA

Serbarea hramului schitului „Sf. Gheorghe” (Feredeu)

Cu ocazia hramului, 23 Aprilie a.c. la schitul „Sf. Gheorghe” din hotarul comunei Covăsinț, s'au făcut pelerinaje în fiecare an, începând cu înființarea acestui schit în anul 1931. Anul acesta însă, grandioasa manifestație religioasă a întrecut tot ce s'a făcut până aci. Din toate satele vecine și chiar din cele mai îndepărtate, masse întregi de pelerini apăreau pe toate cărările pădurii ce duc la schit. Aveai impresia că înșiși arborii pădurii s'au transformat în oameni cari se mișcă, preamărind pe Dumnezeu. Oamenii cu plete cărunte, încovoiați de greutatea anilor, femei de toate vârstele și copilași nevinovați, mai mari sau mai mici, au înfruntat toate obstacolele urcușului până la schit, având în suflete dorința fierbinte de a se ruga Dumnezeului îndurătorilor, pentru ei și pentru cei ce au rămas acasă.

Organizarea pelerinajului a fost inițiată de însuși P. Sf. Sa Părintele Episcop Andrei, care din ziua

Sf. Paști a dat dispoziții ca de ziua sărbătorii Sf. Gheorghe, în întreaga eparhie să se facă rugăciuni pentru ploaie în toate bisericile și procesiuni la țărini, implorând cerul să reverse ploaia binefăcătoare asupra ogoarelor țării noastre. Iar la schitul Sf. Gheorghe va descinde însuși P. Sf. Sa pentru a sluji Sf. Liturghie și a se ruga lui Dumnezeu pentru a-și întoarce fața spre noi, dându-ne ploaia aducătoare de roade. Astfel în ajunul sărbătorii, 22 Aprilie, P. Sf. Sa Părintele Episcop Andrei, însoțit de părintele consilier Ic. Stavr. Caius Turicu și de diaconul D. Dărău a plecat dela reședință la Feredeu, necrușând nicio oboseală, ci urcând pe jos pante prăpăstioase și făcând un drum lung de două ore, dela Șiria până în inima pădurii, la schit. Ajuns acolo, P. Sf. Sa servește Vecernia zilei, iar seara târziu, se face priveghierea, servindu-se Utrenia praznicului, într'o atmosferă de înaltă religiozitate, făcându-se și rugăciuni pentru ploaie. În ziua praznicului, 23 Aprilie, dimineața la orele 3, P. Sf. Sa, se retrage în schit și citește psalmii de dimineață până la răsăritul soarelui, când încep să curgă pâlcuri, pâlcuri de pelerini, ca râurile, din toate părțile, cu prapori, ripizi, dieci și preoți în odăjdii.

La ora 10, P. Sf. Sa este condus cu procesiune dela casa schitului până la schit. Aci, începe Sf. Liturghie arhierească, cu următorul sobor de preoți: Ic. Stavr. C. Turicu, Pr. N. Băru-Covăsinț, Pr. Gh. Balta Covăsinț, Pr. Tr. Magoș Covăsinț, Pr. S. Sasu Târnova, Pr. Gh. Lupșa Păuliș, Pr. D. Rujan Șiria și Pr. I. Crișan Agriș. Răspunsurile liturgice au fost date unison de o mulțime de cântăreți din Covăsinț, Târnova, Șiria, Agriș, Păuliș și Galșa, acompaniați de întreg cortegiul de pelerini, ridicând sufletele pe aripi de heruvimi, în armonioasele noastre cântări bisericesti. Parcă îngerii din cer umpleau văzduhul cu laude lui Dumnezeu, așa răsuna prin văile codrului, glasuri de bărbați, femei și copii, preamărind pe Dumnezeu.

La priceasnă P. Sf. Sa rostește o impresionantă predică, despre „*Încercările lui Dumnezeu asupra noastră*”, tâlcuind capitolul 26 din Levitic, care par'c'ar fi scris pentru zilele noastre. Cu o vervă rar întâlnită, P. Sf. Sa stoarce șiroaie de lacrimi din ochii tuturor pelerinilor. Suspine în hohote, se auzeau izbucnind din piepturile credincioșilor. Rar i-a fost dat cuiva să trăiască momente mai sublime, decât cele petrecute la acest schit, în vraja cuvântului înaripat al P. Sf. Sale. Nu se vor uita niciodată acele momente, când P. Sf. Sa muștră lipsa de suflet a speculanților de astăzi, cari pentru bani lasă să sufere și chiar să piară atâția și atâția lipsiți de cele necesare vieții trupesti. În multe sate din Moldova noastră scumpă, nu mai sunt oameni, nici câini, nici pisici, totul a rămas pustiu. Oamenii cari nu au murit, au luat drumul pribegiei în cele patru vânturi,

pentru a-și agonisi un codru de pâine sau mălai. Însă lăcomia fără margini a multora dintre cei avuți, a închis sufletul lor pentru a nu da prisosul ce-l au, spre alinarea suferințelor celor năcăjiți și încercați. Seceta care ne amenință și pe noi cei din Canaanul jării, — cum este considerat astăzi județul nostru, — nu are alt tălc decât încercările lui Dumnezeu pentru răutatea sufletului nostru, care s'a împotmolit în noroiul păcatelor.

P. Sf. Sa mai aduce ca exemplu al iubirii lui Dumnezeu față de creatura Sa, asigurările date patriarhului Avram la întrebările puse în legătură cu numărul dreptilor din cetățile Sodoma și Gomora. Dacă în aceste cetăți s'ar fi aflat numai zece drepti Dumnezeu le-ar fi cruțat de distrugere. Dar fiindcă nu s'au găsit nici atâția, au fost arse cu foc de pucioasă. La fel va fi și cu satele noastre. Dacă în fiecare s'ar afla numai zece drepti, să fim siguri că mânia lui Dumnezeu se va depărta dela noi. Acum e timpul suprem să ne îndreptăm sufletele spre cer, de unde vine tot darul desăvârșit. Prin rugăciunile noastre putem deschide cerul, care s'a închis cu plumb, nemai voind să dea apă pământului.

Fiecare cuvânt al P. Sf. Sale era sorbit cu multă evlavie, întipărirându-se adânc în sufletele pelerinilor de toate confesiunile, cari au luat parte la acest mare praznic duhovnicesc.

La finea Sf. Liturghii, P. Sf. Sa aduce laude și aprecieri frumoase la adresa aceluia care a fost inițiatorul și făuritorul acestui schit: preotul profesor Nicolae Băru. Întregul merit că suntem azi aci la „Feredeu”, isvorul făcător de minuni, îl datorăm râvnei acestui preot, care, sprijinit de câțiva oameni de inimă din Covăsint, a urcat în spate cărămida, țigla și cele necesare pentru clădirea schitului și a casei de locuit, în acest minunat loc, de un pitoresc impresionant. Pentru meritele sale, P. Sf. Sa, arătându-i dragostea părintească, îi acordă dreptul de a purta brâu roșu.

După aceasta, întreg poporul se îndreaptă spre isvorul minunat, unde P. Sf. Sa servește sfințirea apei, terminându-se astfel impozanta misiune religioasă dela schitul Sf. Gheorghe.

Cor.

„Inimă curată zidește...”

Trei călători beură apă la un izvor ce avea în scriptă: „Asemănați-vă cu acest izvor”. După potolirea setei, călătorul care după desagi și după chinul plin se vedea a fi neguțător, explică celorlalți dol înțelesul cuvintelor așa: „Fii activ, nu te opri niciodată și vei propăși.” Călătorul al doilea, un bătrân cu o carte în mână, dădu negativ din cap și zise: „Lecția izvorului e aceasta: fă binele și nu, căuta răsplata; așa cum se oferă gratuit apa aceasta”. Că-

lătorul al treilea, care era un copilandru trimis de mamele să în lume să-și caute de lucru, zise: „Mie-mi spune izvorul altceva. Ce folos de veșnicul lui murmur? Ce folos de gratuitatea lui, dacă l-ar țintina și l-ar turbura cineva apa? Prețul izvorului stă în lămpelmea lui. Aceasta-i învățătura. Nu atât a fi în mișcare sau în dăruire, cât a fi în curățenie.”

Și Fericirile spun așa. Că nevinovăția, inima curată e mare virtute, e cale ce duce până la vederea lui Dumnezeu. Psalmii, deasemenea: „Doamne, cine va locui în locașul tău...? Cel ce umblă fără prihană, face dreptate și grățește adevărul, ... cel ce n'a clevevetit... rău aproapele său n'a făcut... cel ce disprețuește pe hulitor, ... cel ce cinstește pe Domnul... cel ce nu ia mită...” (Ps. 14, 1-5).

Inima curată se întreține cu mâini curate. Să nu lai mită cu ele; să nu le întinezi cu furtișogul; să nu bați cu ele; să nu subscrii în fals; să nu redactezi rapoarte mincinoase, legi și decizii nedrepte; să nu scrii literatură păgubitoare sau nesinceră.

Trebue, cum s'ar spune, să te descâlți de orice impuritate, așa cum s'a descâlțat Moise înaintea vederii dumnezeiești din Horeb. Trebuie să te ții departe de orice întinare sau ispită; atât de departe, încât să dispară din orizontul vederii. Cum sfătuiește proverbul indian: „De-o vită cornută stai la o depărtare de cinci coți; de un cal, la zece coți; de un elefant înfuriat la o mie de coți; și de un om stricat, atât de departe, încât să-l pierzi din vedere”.

Jean d'Albuquerque, celebrul navigator portughez, se afla într-o zi pe oceanul asaltat de furtună. Ne știind ce să facă, și văzând un copil dormind la sânul mamei sale, îl luă în brațe, îl ridică spre cer și se rugă: „Doamne, pentru pruncul acesta, cruță-ne! Pot să cadă fulgerele dreptății tale peste nevinovăție?” Și Dumnezeu potoli valurile oceanului, dărui mamei copilul și-i ajută pe toți cei de pe corabie să ajungă cu bine în port.

În răi, „cetatea” cu douăsprezece porți, nu vor intra decât cei arătați în Apocalips, cap. 21 v. 27: „Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune...” Adică după notarea evanghelistului Matei: „Feriți-vă cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu”.

Pr. Gh. Perva-

Societatea corală „Lyra” din Chișineu-Criș

Aici la granița de Vest a Țării unde s'a simțit totdeauna nevoia tinerii treze a conștiinței religioase ortodoxe, precum și a celei naționale, intelectualii români s'au găsit întotdeauna în fruntea poporului, dând exemplu ei cei dintâi că sunt pătrunși de aceste conștiințe. De aceea, vedem cum după primul

război mondial, au luat ființă o mulțime de societăți cu caracter religios, cultural, filantropic etc., toate grupate în jurul Bisericii ortodoxe, cetatea ocrotitoare a Neamului românesc.

Așa au luat ființă și în frunțașă comună Chișineu-Criș, trei societăți corale: „Lyra”, „Sf. Gheorghe” și „Astra”, care azi nu mai există.

Dintre aceste societăți corale, cea care a desfășurat o mai intensă și prodigioasă activitate a fost societatea corală intelectuală „Lyra”, înființată în anul 1932. Și fiindcă această societate corală și-a aniversat a doua zi de Paști, în fața unui numeros public, cincisprezece ani de existență și de muncă, printr'un concert coral bine pregătit și artistic executat, este de datorința noastră de a încresta în coloanele revistei noastre această aniversare, deoarece ea a desfășurat o intensă activitate religioasă nu numai prin răspunsurile date la sf. Liturghie în Dumineci și sărbători, ci și în afară de sf. Biserică, prin numeroase serbări și concerte religioase executate în fața poporului. Se alăturase cu trup și suflet misiunii Bisericii ortodoxe.

Inițiată la început de câțiva intelectuali, în frunte cu Păr. Gavril Popluca, al cărei prim președinte a fost, cu timpul s'a dezvoltat într'o puternică societate corală, având ca președinte pe dr. Ștefan Popovici, în prezent notar public în Aradul-Nou.

Această societate compusă azi din 120 de membri activi și ajutători, cuprinde sub auspiciile sale patru secții, fiecare desfășurând în domeniul ei o bogată activitate. I. *Secția muzicală*, care are un cor compus din 40-50 membri activi și care dă răspunsurile la sf. Liturghie, precum și la sărbătorile naționale. Afară de acestea, pregătește și execută concerte corale de muzică religioasă și românească. II. *Secția literară*, care organizează șezători literare cu scopul de a trezi în sufletul poporului setea după literatura românească, având și o bibliotecă de 400 volume din cărțile cele mai alese. III. *Secția țesătorie*, care a inițiat până acum două cursuri de țesătorie, reînviind portul național care în această comună a pierit cu desăvârșire. Această secție a lucrat cu o râvnă deosebită, putând prezenta în prezent: 20 costume naționale, 15 ștergări mari alese, 20 ștergări de tort, 6 covorașe de lână, 6 fețe de masă alese, 12 costume pentru căluseri, 5 chilimuri lucrate în stil românesc și donate Bisericii din Chișineu. IV. *Secția filantropică* care s'a îngrijit și se îngrijește și azi de ajutorarea copiilor săraci dela școala primară din loc, donând în fiecare an la Nașterea Domnului îmbrăcăminte și încălțăminte pentru ei.

Telul propus dela înființare de a cultiva și insufla în sufletul poporului dragostea pentru credința strămoșească, pentru literatura, muzica, arta, portul și dansul național, l-a împlinit cu prisosință. Iar spiritul ce a domnit în societate a fost acela de iubire

și înfrățire între toți Românii din Chișineu-Criș.

În prezent această societate este condusă de un comitet al cărei președinte activ este dr. Teodor Drăgan, notar public, secundat de alți doi dinstinși intelectuali ca vice președinți Dimitrie Cristea, dir. Filialei Băncii Victoria, și Dimitrie Codreanu, avocat.

Dirijorul corului este harnicul, priceputul și neobositul director școlar Gheorghe Ruja, sub a cărui măiastră conducere s'a găsit corul dela înființare și până azi. Vestea bună a acesui cor a trecut încă din primi ani dela înființarea lui dincolo de granițele comunei, dând numeroase și reușite serbări și concerte în comunele din jur; iar în anul 1936, corul „Lyra” a primit o cinste deosebită, invitat fiind de Soc. de Radiodifuziune din Capitală pentru a concerta în fața microfonului. În anul 1945, s'a deplasat în orașul Gyula, Ungaria, unde a dat răspunsurile liturgice, lăsând o impresie foarte bună asupra credincioșilor ortodoxi de acolo. Datorită acestei intense și bogate activități, i s'au adus elogiile atât în presa din provincie, cât și în cea din capitală.

Iată pentruce, acum când această societate își sărbătorește cincisprezece ani de existență, puține societăți corale dela sate, sau chiar și dela orașe, se pot mândri cu o astfel de bogată activitate în atâtea ramuri, cum se mândrește această societate. „Este un exemplu unic pe toată țara”, a declarat un inspector general din Ministerul Educației Naționale, care i-a cercetat îndeaproape activitatea. Dumnezeu să-i răsplătească munca și să-i ajute ca pe viitor să ducă și pe mai departe, cu deplin succes, țelul pe care și l-a propus și de care e condusă în activitatea ei.

În afară de societatea corală „Lyra”, este necesar să mai amintim, că în Chișineu-Criș mai există încă două societăți corale: „Sf. Gheorghe”, a țărănilor înființată în anul 1927 și condusă de acelaș destoinic dir. și învățător Gh. Ruja, atât ca președinte cât și ca dirijor, precum și societatea corală „Melodia”, a meseriașilor români, înființată în anul acesta sub conducerea fostului învățător confesional și distinsului cântăreț de strună și dirijor de cor Ioan Caba. Acest cor și-a inaugurat activitatea printr'o frumoasă și reușită serbare dată a doua zi de sf. Paști, formată din cântece corale, declamări și două piese.

Și acestora le dorim viață lungă și o bogată și rodnică activitate.

Pr. Marin Stetcu

Despre ce să predicăm?

Dumineca Samarinenii: ROSTUL LOCURILOR DE INCHINĂCIUNE.

Dumineca a cincea dela Paști, numită a Samarinenii, are Evanghelia dela Ioan 4, 5-42 despre vorbirea lui Iisus cu o samarineancă. Vorbirea a atins întrebările cele mai grele din viața neamului omenesc. Între altele samarineanca a pomenit de ura ce era atunci între Iudei și Samarineni,

că unii se închinău în templul din Ierusalim, alții pe muntele Garizim. *Zis-a ei Iisus: Femele, crede-mă, că va veni vremea, când nici în muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui* (Ioan 4, 21)

Dela turnul Babilon, unde oamenii din pricina îngâmării s'au desbinat (Facerea cap 11), pretutindeni s'au înălțat idoli, s'au clădit altare și la fiecare altor s'a propovăduit ura. Ca oameni să trăiască în frăție, să se facă fiii aceluiaș Părinte ceresc, Dumnezeu a ales pe Avram primitorul de străini, care să fie izvor de binecuvântare pentru toate neamurile pământului (Facerea 12,3).

Temelia legii lui Dumnezeu au fost cele zece porunci, dintre cari patru despre iubirea față de Dumnezeu, șase despre iubirea față de oameni. Cu alte cuvinte, legea lui Dumnezeu cerea să credem în Dumnezeu ca într'un Părinte al tuturor și să trăim ca frați cu toți oamenii (Iesirea 20, 1-17).

Urmașii lui Avram au primit legea și au ajuns popor mare. Și-au clădit un templu, în care să se propovăduiască legea lui Dumnezeu (3 Regi 6, 12). Rostul templului ar fi fost să cheme toate neamurile la credința în Dumnezeu și la iubirea față de aproapele. Prorocii luminați de Duhul Sfânt așa vesteau: Înalt este Domnul peste toate popoarele și slava lui e mai presus de ceruri. Casa se închine înaintea lui toți regii și toate popoarele să-i slujească (Psalm 112, 3; 71, 11). Înaintea lui se vor închina, fiecare la locul lui, locuitorii ținuturilor celor mai de departe (Sofonie 2, 11). Muntele casei Domnului se va înălța peste vârfurile munților și mai sus decât dealurile și către dânsul vor curge popoarele (Miheia 4, 1).

În templu se aduceau rugăciuni și jertfe zi de zi dealungul veacurilor, dar văi iubirea între oameni nu se vestea. Popoarele străine erau socotite vrăjmașe. În locul iubirii se propovăduia ura, deși însuși Moise, prin care s'au dat poruncile, spunea poporului său: Dacă nu vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău și nu te vei sili să împlinești toate poruncile și hotărârile lui, ... să vină asupra ta toate blestemele (Deuteronomul 28, 15-57).

Astfel, templul care trebuia să fie centru a credinței în Dumnezeu și al iubirii dintre oameni s'a făcut piedică pentru înfrățirea popoarelor: Cutremurați de blestemele lui Moise cari aveau să-i ajungă, prorocii vesteau încetarea templului. O, dacă cineva din voi ar închide porțile ca voi să nu mai aprindeți focul în zadar pe jertfelnicul meu... Căci dela răsăritul soarelui până la apusul lui, în ori și ce parte se aduc jertfe de tămâie pentru numele meu (Maleahi 1, 10).

Alții erau de a asprime, dar și de o limpezime zguduitoare, Ioil (1, 13) vestea că jertfa va

fi îndepărtată din templu. Miheia (3, 12) grăia: Din pricina voastră, Sionul va fi arat cu plugul ca o țarină și Ierusalimul va fi prefăcut într'un morman de ruine și muntele templului înălțimi acoperite cu pădure.

Hristos Mântuitorul la venirea sa și mai ales în pragul sfintelor sale patimi a repetat, a întreținut și a limpezit prorociile vechi. La intrarea în Ierusalim a plâns, zicând: De ai fi cunoscut și tu, măcar în ziua aceasta a ta, cele pentru pacea ta. Dar acum s'au ascuns pentru ochii tăi. Căci vor veni asupra ta zile, când vrăjmașii tăi vor săpa șanț împrejurul tău și te vor înconjura și te vor strămtona de toate părțile și te vor face una cu pământul pe tine și pe copiii tăi în tine, ... pentru că n'ai cunoscut vremea cercetării tale (Luca 19, 41-44; 21, 6).

Între cauzele pentru cari s'a prorocit risipirea Ierusalimului și dărâmarea templului, Hristos Domnul a arătat într'o muștrare, pe cele mai însemnate: fătărnicia, mănscarea caselor dela văduve, închiderea împărăției cerurilor înaintea neamurilor, vânarea sufletelor, lipsa milei și a credinței, uciderea profeților. Muștrarea se încheie cu prevestirea: Iată se lasă casa voastră pustie (Matei 23, 13-38), cașicând ar fi zis: În templul din Ierusalim nu vă veți mai închina Tatălui.

Un scriitor iudeu din acel timp (Iosif Flaviu) spune că înainte de impresurarea Ierusalimului de către legiunile romane, din templu s'a auzit un vuet ca de o furtună, care însă nu aducea nici o adiere. Apoi s'a auzit cașicând o mână puternică ar fi lovit în porțile căptușite cu bronz. Porțile grele, pe cari nu le-ar fi putut deschide douăzeci de oameni, s'au deschis singure ca împinse de o putere nevăzută. Atunci s'a auzit dela altar un glas care striga: Să plecăm de aici. Iudeii îngroziți au înțeles, că Duhul lui Dumnezeu atunci ar fi părăsit templul. (John Carling: Cetatea blestemată).

Dar noi știm, că cea din urmă jertfă adusă de arhiereul templului a fost Hristos Mântuitorul răstignit pe cruce și că în ceasul când Mântuitorul a murit pe cruce, catapeteasma templului s'a despicat în două, de sus până jos (Matei 27, 51; Marcu 15, 38; Luca 23, 45). Acesta a fost semnul că jertfele din templu au încetat, prin jertfa cea necurmată de pe cruce. Cum însă Iudeii s'au îndărătnicit să mai aducă jertfe în templu și să mai propovăduiască ura, templul trebuia dărâmat. Iudeii au crezut că templul e veșnic, iar Romanii au vrut să l crute, pentru vechimea și pentru valoarea lui ca zidire. Templul însă a fost dărâmat și Ierusalimul a fost arat cu plugul, nu pentru că așa au vestit prorocii, ci pentru că așa trebuia să se întâmple cu templul care propovăduia ura în-

tre popoare. Trebuia să fie dărâmat pentru că era o piedică în calea iubirii și ca să dea loc altarelor, dela cari se înalță rugăciuni pentru pacea lumii și pentru iubirea dintre oameni. Trebuia dărâmat ca să se împlinească cuvântul, că va veni vremea, când nici în muntele Garizim, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui, va veni vremea când închinarea nu se va face sub semnul vrăjmașiei, ci cu credință în Dumnezeu și cu iubire către aproapele.

Atâta vreme a trecut de atunci și tot mai sunt temple și altare în cari se propovăduiește ura. Merile și grelele încercări ce vin asupra oamenilor scot mai bine la iveală sărăcia sufletelor. Cineva care a scăpat cu viață de pe un vapor ce s'a scufundat, scrie că a urmărit sutele de oameni cari erau pe vapor. Unii au înnebunit, alții au rămas liniștiți. Unii striveau pe cei ce le stăteau în cale, ca ei să poată scăpa, alții au dat mâna de ajutor celor slabi, fără să se gândească ce va fi cu ei înșiși.

Trăim vremuri, când mulți sunt cuprinși de o furie ucigașe, cașicând ar fi pe un vapor ce se scufundă. Dar furia lor ucigașe e din cauza, că nu știu cui se închină, ci se închină la ce nu știu.

Voia lui Dumnezeu este ca oamenii să se înfrățească și se vor înfrăți. Cu greutate mari; cu jertfe multe, dar se vor înfrăți. Catapetesmele se vor despica, altarele se vor desființa și templele, ori unde ar fi, se vor darâma, cetățile și fiții lor se vor face una cu pământul dacă s'ar îndărătnici să se pună deacurmezișul înfrățirii dintre neamuri.

Fraților, ori cari ar fi încercările, păstrați-vă liniștea și seninătatea sufletului. Nu uitați, că noi ne închinăm la un altar, dela care se propovăduiește pacea și iubirea între oameni. Nu uitați voia lui Dumnezeu, că cei ce i se închină, în duh și în adevăr trebuie să se închine (Ioan 4, 22-24). Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Amin.

F. C.

Cărți

Preot Teodor Bodogae: Prezența Bisericii în nevoile vremii. Sibiu 1947. pag. 20.

Biserica în permanență își are prezența în nevoile vremii, întocmai ca mama în viața copilului și sufletul în viața trupului. Dela sclavajul și calamitățile pe care le întâlnim în lumea antică, până la pauperizarea și exploatarea iacomă a omului de către om, pe care le întâlnim până în lumea contemporană, dragostea creștină a scris cele mai frumoase pagini din istoria omenirii. Într-o lume în care sclavii erau puși în rândul boilor de lucru, iar orfanii și văduvele bătrâne se luau în răs și în batjocură, creștinii organizau milostenia și trăiau într-o solidaritate fră-

țească care a ulmit și îmblânzește pe păgâni până în ziua de astăzi.

Dela început, Biserica face colecte colecte duminicale și lunare pentru cei oropsiți, face liste pentru nevoiași, întreține bursieri („alumni confessionis”, cum îi numește Tertulian), priveghiază ca „celui ce poate munci să i se dea de lucru, celui neputincios milă” (Didahia celor 12 Apostoli). Din economiile pe care le făceau creștinii din Roma în zilele de post, la anul 250 se puteau împărți câte 666 porții anuale la 1500 săraci câți erau atunci în Roma. La 23, Ciprian colectează 100.000 de sesterți (peste 300 milioane lei) cu care răscumpăra o mulțime de creștini (bărbați, femei și călugări) răpiți de niște tâlhari din Nicomidia. Sf. Vasile cel Mare, în vreme de foamete își împarte averea în folosul celor lipsiți. Tot el întemeiază „cele mai strălucite instituții de binefacere, spitale, orfeline, azile de bătrâni, leprozerii și altele asemenea” (p. 15). Sf. Ioan Gurădeaur întreținea în Antiohia zilnic 3000 văduve și în Constantinopol 7700 nevoiași. Sf. Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei a ajutat statornic în cei 8 ani de patriarhat 7500 săraci, iar față de cei care se purtau inuman față de sclavi și-i exploatau, avea aspre cuvinte de mustrare. Astfel grăia el către patronii de întreprinderi: „Ce avem noi mai mult ca ei? Vreo mână, vreun picior, sau ochi în plus? N-a luat Hristos chip de rob, învățându-ne prin aceasta să nu fim mândri față de nimeni?” — „Noi nu judecăm lumea după trup, scria Lactanțiu, despre sclavi, ci după suflet și de aceea, fie că ne slujesc, fie că le dăm libertatea, noi îi socotim egali cu noi în fața lui Dumnezeu”.

Prin astfel de acțiuni de binefacere și prin astfel de gândiri evanghelice, zi de zi și veac după veac, până în zilele noastre, „Biserica a astupat tot mai mult prăpăstiile dintre clasele sociale, a ridicat tot mai mult cultura și a mângăiat și încurajat tot mereu pe oameni” (p. 18).

Creștinismul a făcut mult și numai bine oamenilor. Face și astăzi, din belșug, fără să-l trimbițeze.

Astfel vădește — limpede, competent, documentat și convingător, — prezența Bisericii în nevoile vremii, distinsul profesor dela Academia „Andreiană” din Sibiu, Dr. T. Bodogae.

Dr. Victor Vlăduceanu: Concordanță biblică antisectară. Timișoara 1947, p. 216.

Într-o vreme când sectele dau atacuri disperate și debitează tot felul de calomnii la adresa Bisericii și a slujitorilor ei, părintele consilier referent dela Episcopia Timișoarei, Dr. V. Vlăduceanu a dat publicității o „Concordanță biblică antisectară”, de mare folos în acțiunea de lămurire a doctrinei ortodoxe față de eresurile seotare.

După ce expune pe scurt istoria și doctrina celor zece secte care sunt mai răspândite în România (bap-

tismul, adventismul, nazarenismul, penticostalismul, Studenții Bibliei, evangheliștii, secerătorii, tudoriștii, inochentiștii și lipovenii), autorul înșiră, în ordine alfabetică, subiectele atacate de ereticii sectanți și textele biblice pentru combaterea învățăturilor sectante. Rând pe rând sunt înșirate textele biblice privitoare la: Biblie, sf. Taine, cult, icoane, științi, tradiție, etc. Lucrarea se încheie cu o schiță bibliografică antisectară.

Concordanța păr. Vlăduceanu e un foarte prețios îndreptar antisectar, în care și cei mai puțini inițiați în controversile cu sectanții, află ușor lămuririle de lipsă. De aceea, răspândirea și utilizarea ei, dela sine se recomandă.

II. V. F.

Informațiuni

■ **Sedințele sf. Sinod permanent.** În ziua de 24 Aprilie a. c. a avut loc în Palatul Patriarhal din București ședința sf. Sinod permanent prezidată de I. P. S. Patriarh Nicodim, care a rostit îndătinatul cuvânt de deschidere, după care au urmat discuții asupra problemelor puse la ordinea de zi.

Au participat la aceste discuții I. P. S. Patriarh Nicodim, I. P. S. Irineu Mitropolitul Moldovei, P. P. S. S. Episcopi: Cosma al Galaților, Nicolae Popovici al Oradiei, Iosif al Argeșului, Antim al Buzăului, Chezarie Păunescu al Constanței, Grigorie Leu al Hușilor, Policarp Morușca al Românilor din America, Arhiepiscopul Atanasie Dincă locotinent al Râmnicului Nouului Severin, arhieriei: Valerie al Iașilor și Veniamin, vicar patriarhal.

Preotul Gh. Vintilescu, directorul cancelariei sf. Sinod, a prezentat referate asupra scrisorii Patriarhului Maximos, privind legăturile cu Consiliul Ecu. menic al bisericilor din Geneva, apoi chestiunea ridicării unui monument în Cehoslovacia, în amintirea eroilor căzuți pe câmpul de luptă, problema înființării Arhiepiscopiei Craiovei, adresa Ministerului Cultelor privitoare la conducerea seminarilor teologice etc.

Preotul Al. Constantinescu, consilier în Consiliul Central Bisericesc, a prezentat referate cu privire la adresa Episcopiei Nouului Severin, reluarea traiului comun după divorțul civil la preoți, introducerea în predici a nouilor țeluri de viață românească etc., iar preotul Gh. Maior, consilier în Consiliul Central Bisericesc, a prezentat un documentat referat asupra învățământului religios în școli.

La ora 13 prima ședință a sf. Sinod permanent a luat sfârșit, după care membrii au fost invitați de I. P. S. Patriarh Nicodim la o agapă frățească.

După amiază, la ora 3 a avut loc a doua ședință a Sf. Sinod permanent, care și-a încheiat lucrările la ora 5 p. m.

■ **Cerc religios la Răpsig.** Miercuri după Sf. Paști, 16 Aprilie a. c. în parohia Răpsig din protopo-

piatul Ineu s'a ținut un cerc religios. Au participat pe lângă preotul local Iosif Comșa, și preoții Traian Vraciu din Aldești, Aurel Lucea din Mănerău, Ioan Ageu din Bocsig și Pavel Tripa din Ineu misionar ppecc.

S'a oficiat Utrenia împreună cu Sf. Liturghie în sobor. La priceasnă a predicat Pr. P. Tripa despre „Sf. Biserică, ascultarea și supunerea față de poruncile și slujitorii ei”. La sfârșitul sf. Liturghii s'a oficiat Taina sf. Maslu pentru toți credincioșii parohiei, cetindu-se rugăciuni pentru sămănături și s'au sfințit și binecuvântat semințele aduse de femei, pentru însămânțare. La sfârșit Pr. Iosif Comșa, a ținut o scurtă alocuție: „cât de frumos s'a complectat predica Pr. P. Tripa cu sf. Evanghelie ce s'a deschis la sf. Maslu, din prilejul acelei zile de sărbătoare locală „de peatră.”

Într-o atmosferă de adâncă evlavie, toți credincioșii au fost uniți cu untelemn sfințit, au sărutat sf. Evanghelie și Crucea și au fost sropiți cu aghiasmă.

După masă s'a oficiat Vecernia de Pr. Lucea, iar ceilalți preoți au cântat la strună cu cântăreții. Credincioșii din Răpsig au urmat indemnului dat de Prea Sfințitul Episcop Andrei, în epistola de mulțumire trimisă după colecta pentru înfometății din Moldova.

Cor.

■ **Decese.** La închiderea ediției am aflattrista veste că I. P. C. Părinte Iconom Stavrofor Dr. Gh. Ciuhandu, fost consilier la secția culturală a Ven. Consiliu Eparhial din Arad și redactor al revistei noastre, a încetat subit din viață la Văța de jos în ziua de 29 Aprilie a. c.

Deasemenea a încetat din viață la Timișoara profesorul Atanasie Lipovan, fost profesor de cântare bisericească la Academia Teologică din Arad.

Vom reveni cu amănunte în numărul viitor.

■ **V. V. Rășcanu, prima turnătorie artistică de bronz, alamă, zinc și diverse metale fine, fondată în 1905, furnizorul curții regale, București str. Banat Nr. 30, execută clopote, policandre, stegnice și alte obiecte bisericești la prețuri avantajoase și de calitate superioară.**

Episcopia Ortodoxă Română a Aradului

Nr. 949-1947.

Comunicat (Continuare)

94. Gheorghe Balta, preot, parohia Covăsinți II, Arad, clasa de numire 9, vechime 13 ani, clasa de încadrare 15, coeficient de clasă 1,70, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 209.400 lei.

95. Gheorghe Șerb, preot, parohia Crocna, Arad, clasa de numire 9, vechimea 11 ani, clasa de încadrare 14, coeficient de clasă 1,65, coeficient de funcție

2,20, categ. III, salar 203.300 lei.

96. Gheorghe Mărcuș, preot parohia Cuied, Arad, clasa de numire 9, vechime 18 ani, clasa de încadrare 18, coeficient de clasă 1,85, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 227.900 lei.

97. Coriolan Putlici, preot, parohia Cuvin I, Arad, clasa de numire 9, vechime 22 ani, clasa de încadrare 20, coeficient de clasă 1,95, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 240.200 lei.

98. Cornel Bodea, preot, parohia Dezna, Arad, clasa de numire 9, vechime 36 ani, clasa de încadrare 27, coeficient de clasă 2,30, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 283.400 lei.

99. Ioan Iancu, preot, parohia Dieci, Arad, clasa de numire 9, vechime 16 ani, clasa de încadrare 17, coeficient de clasă 1,80, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 221.800 lei.

100. Miron Grecu, preot, parohia Doncenii, Arad, clasa de numire 9, vechimea 40 ani, clasa de încadrare 29, coeficient de clasă 2,40, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 295.700 lei.

101. Aurel Leuceau, preot, parohia Dorobanți, Arad, clasa de numire 9, vechimea 3 ani, clasa de încadrare 10, coeficient de clasă 1,45, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 178.600 lei.

102. Constantin Ungureanu, preot, parohia Dăuț I, Arad, clasa de numire 9, vechime 12 ani, clasa de încadrare 15, coeficient de clasă 1,70, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 209.400 lei.

103. Mircea Albu, preot, parohia Dud, Arad, clasa de numire 9, vechime 8 ani, clasa de încadrare 13, coeficient de clasă 1,60, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 197.100 lei.

104. Marin Sfetcu, preot, parohia Dumbrava Arad, clasa de numire 9, vechime 7 ani, clasa de încadrare 12, coeficient de clasă 1,45, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 191.000 lei.

105. Axentie Cadea, preot, parohia Dumbrăvița Arad, clasa de numire 9, vechimea 12 ani, clasa de încadrare 15, coeficient de clasă 1,70, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 209.400 lei.

106. Adam Micluța, preot, parohia Feniș, Arad, clasa de numire 7, vechime 17 ani, clasa de încadrare 15, coeficient de clasă 1,70, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 209.400 lei.

107. Darie Faur, preot, parohia Engelsbrun, Arad, clasa de numire 9, vechime 27 ani, clasa de încadrare 22, coeficient de clasă 2,05, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 252.600 lei.

108. Emil Căpitan, preot, parohia Galșa II, Arad, clasa de numire 9, vechime 32 ani, clasa de încadrare 25, coeficient de clasă 2,20, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 271.000 lei.

109. Aurel Ponta, preot, parohia Găvojdia (Mocioni) Arad, clasa de numire 9, vechime 17 ani, clasa de

încadrare 1,7 coeficient de clasă 1,80, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 221.800 lei.

110. Teodor Bodărlău, preot, parohia Ghioroc, Arad, clasa de numire 9, vechime 8 ani, clasa de încadrare 13, coeficient de clasă 1,60, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 197.000 lei.

111. Liviu Tulcan, preot, parohia Julița, Arad, clasa de numire 9, vechimea 10 ani, clasa de încadrare 14, coeficient de clasă 1,65, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 203.300 lei.

112. Andrei Chirilă, preot, parohia Glogovăț, Arad, clasa de numire 9, vechime 8 ani, clasa de încadrare 13, coeficient de clasă 1,60, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 197.000 lei.

Nr. 1480/1947.

Comunicate

Monitorul Oficial Nr. 83 din 9 Aprilie 1947, stabilește următoarea normă de timbrare a chitanțelor: Dela 1-50.000 lei sunt scutite de timbru.

Dela 50.000-500.000 lei se timbrează cu 2.000 lei, iar dela 500.001 în sus cu câte 40 lei de fiecare 100.000 lei.

Timbrarea facturilor rămâne aceeași, adică 20% pentru facturile obișnuite, iar pentru cele către instituții publice 40% în global și impozitul proporțional pentru furnituri către Stat.

Conducătorii oficiilor parohiale și gestionarii parohiali sunt invitați a se conforma acestui comunicat, fiind direct răspunzători pentru executarea lui. Arad la 24 Aprilie 1947.

† ANDREI,

Episcop,

Prot. C. Mureșan
cons. ref. eparhial

Nr. 1360—1947.

Prin decretarea libertății religioase, asociațiunile sectare activează bazându-se și doctrinele lor exclusiv pe texte biblice, interpretate însă eronat.

Ca P. C. Preoți să aibă la îndemână un organ de combatere rapidă a aberațiilor sectare, recomandăm lucrarea „Concordanța biblică anti-sectară” cu prețul de 25.000 lei apărută în ediția Episcopiei Timișorului, unde se pot face comenzi.

La comanda de peste 50 exemplare se acordă un rabat de 10%.

Arad, la 4 Aprilie 1947.

ANDREI
† Episcop.

Ic. Stavr. Caius Furiu
consilier referent eparhial.

Publicație

Parohia ort. rom. Laz, jud. Arad publică licitație cu oferte închise pe ziua de 11 Mai 1947 ora 11 a. m. pentru repararea turnului și a sf. biserici.

Planul și devizul se pot vedea la fața locului. Participanții nu pot pretinde spese de deplasare.